31981R2670

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EEB) Nr. 2670/81
1981 m. rugsėjo 14 d.
nustatantis išsamias įgyvendinimo taisykles dėl virškvotinės cukraus produkcijos

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1981 m. birželio 30 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1785/81 dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo ([1]), ypač į jo 26 straipsnio 3 dalį,

kadangi Reglamento (EEB) Nr. 1785/81 26 straipsnis numato, kad virškvotinis cukrus, kuris pagal to reglamento 27 straipsnį nėra perkeltas į kitus prekybos metus, ir virškvotinė izogliukozė pasibaigus konkretiems prekybos metams iki kitų metų sausio 1 d. turi būti eksportuojami natūralaus pavidalo, be eksporto grąžinamųjų išmokų arba mokesčių; kadangi, jei aptariamo cukraus ir izogliukozės dalis arba visas kiekis yra realizuojami vidaus rinkoje arba neišvežami iki nustatytos datos, Reglamento (EEB) Nr. 1785/81 41 straipsnyje nurodyta tvarka šie kiekiai turi būti apmokestinti; kadangi šį klausimą reglamentuojančios išsamios taisyklės buvo priimtos 1970 m. gruodžio 28 d. Komisijos reglamentu (EEB) Nr. 2645/70 dėl nuostatų, taikomų didžiausiam virškvotiniam cukraus kiekiui ([2]), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1367/78 ([3]) ir 1980 m. birželio 30 d. Komisijos reglamentu (EEB) Nr. 1700/80, nustatančiu išsamias kvotų taikymo izogliukozės gamybai nuo 1980 m. liepos 1 d. iki 1981 m. birželio 30 d. ([4]) taisykles; kadangi Reglamentas (EEB) Nr. 2645/70 jau keletą kartų buvo taisytas ir kadangi būtina jį dar taisyti atsižvelgiant į Reglamento (EEB) Nr. 1785/81 dėl cukraus ir izogliukozės, kurie abu yra saldikliai ir kurie turi bendrą rinką, pagrindines nuostatas; kadangi dėl šios priežasties ir dėl aiškumo turėtų būti priimtas naujas reglamentas, kuriame būtų pateiktos išsamios taisyklės, skirtos virškvotiniam cukrui ir virškvotinei izogliukozei;

kadangi dėl administracinių priežasčių turėtų būti nurodyta, kad, taikant Reglamento (EEB) Nr. 1785/81 26 straipsnį, tas virškvotinio cukraus arba virškvotinės izogliukozės kiekis, dėl kurio gamintojas iki paskutinės dienos nepateikė įrodymų, kad jis buvo per nustatytą laikotarpį eksportuotas, laikomas realizuotu vidaus rinkoje; kadangi dėl tų pačių priežasčių įrodymui turėtų būti pateikti tokie dokumentai, kokių reikalaujama eksportuojant vadovaujantis 1981 m. rugsėjo 10 d. Komisijos reglamentu (EEB) Nr. 2630/81, nustatančiu išsamias specialiąsias importo ir eksporto licencijų sistemos taikymo cukraus sektoriuje taisykles ([5]), ir 1980 m. gruodžio 3 d. Komisijos reglamentu (EEB) Nr. 3183/80, nustatančiu išsamias bendrąsias importo ir eksporto licencijų sistemos ir išankstinio nustatymo sertifikatų žemės ūkio produktams taikymo taisykles ([6]), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 2646/81 ([7]);

kadangi tada, kai apmokestinama dėl realizavimo vidaus rinkoje, yra labai svarbu, kad neišvežti virškvotinis cukrus arba virškvotinė izogliukozė būtų prilyginti iš trečiųjų šalių įvežtam cukrui arba izogliukozei; kadangi šis privalomasis mokėjimas turėtų būti nustatomas atsižvelgiant į cukraus importo mokestį arba, izogliukozės atveju, į Reglamento (EEB) Nr. 1785/81 16 straipsnio 6 dalyje nurodytos kintamosios sudedamosios dalies didžiausią normą, kuri taikoma tais prekybos metais, kai minėtas cukrus arba izogliukozė buvo pagaminti, ir po to dar šešis mėnesius, ir į fiksuoto dydžio sumą, nustatomą remiantis iš trečiųjų šalių įvežto cukraus realizavimo kaina;

kadangi prekės, kurių paskirties vietos yra nurodytos 1979 m. lapkričio 29 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2730/79, nustatančio išsamias bendrąsias eksporto grąžinamųjų išmokų sistemos taikymo žemės ūkio produktams taisykles ([8]), 5 straipsnyje su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 2646/81, nelaikomos eksporto prekėmis;

kadangi gamintojui turėtų būti leidžiama eksportuoti ne jo paties pagamintą cukrų ir izogliukozę; kadangi tokiu atveju būtina numatyti, kad jis mokėtų vienodo dydžio sumą, kurią visada būtų galima laikyti grąžinamąją išmoką už bet kokį tokiu būdu gautą pelną;

kadangi būtina numatyti tam tikras priemones tada, kai dėl *force majeure* virškvotinio cukraus ir virškvotinės gliukozės eksportuoti neįmanoma; kadangi yra pateisinamas šių priemonių taikymas atgaline data, kad kai kurie tokie praeityje buvę atvejai galėtų būti išspręsti suinteresuotų asmenų naudai, visų pirma leidžiant jiems nemokėti privalomojo mokėjimo, kai dėl minėtosios priežasties aptariami produktai nebuvo eksportuoti;

([1]) OL L 177, 1981 7 1, p. 4.
([2]) OL L 283, 1970 12 29, p. 48.
([3]) OL L 166, 1978 6 23, p. 24.
([4]) OL L 166, 1980 7 1, p. 90.
([5]) OL L 258, 1981 9 11, p. 16.
([6]) OL L 338, 1980 12 13, p. 1.
([7]) OL L 259, 1981 9 12, p. 10.
([8]) OL L 317, 1979 12 12, p. 1.

kadangi šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Cukraus verslo vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Reglamento (EEB) Nr. 1785/81 26 straipsnio 1 dalyje nurodytas virškvotinis cukrus ir virškvotinė izogliukozė turi būti išvežti iš valstybės narės, kurioje jie buvo pagaminti, teritorijos.

Virškvotinio cukraus arba virškvotinės izogliukozės gamintojai privalo pateikti įrodymą, kad šie produktai buvo eksportuoti:

— kaip baltasis cukrus arba žaliavinis cukrus, nedenatūruotas, arba kaip natūralaus pavidalo izogliukozė,

— netaikant eksporto grąžinamosios išmokos arba mokesčio,

— iš valstybės narės, kurioje jie buvo pagaminti, teritorijos.

Nepateikus įrodymo, jog cukrus arba izogliukozė buvo išvežti iš Bendrijos iki sausio 1 d., pasibaigus tiems prekybos metams, kuriais virškvotinis cukrus arba virškvotinė izogliukozė buvo pagaminti, laikoma, kad šis kiekis buvo realizuotas vidaus rinkoje.

2. Taikant šį reglamentą, Reglamento (EEB) Nr. 2730/79 5 straipsnio nuostatos negali būti taikomos.

2 straipsnis

1. 1 straipsnyje paminėtas įrodymas pateikiamas valstybės narės, kurios teritorijoje buvo pagamintas virškvotinis cukrus arba virškvotinė izogliukozė, kompetentingai institucijai.

2. Įrodymas — tai:

a) eksporto licencija, kurią šio straipsnio 1 dalyje paminėta valstybės narės kompetentinga institucija laikydamasi Reglamento (EEB) Nr. 2630/81 3 straipsnio reikalavimų išduoda gamintojui;

b) Reglamento (EEB) Nr. 3183/80 30 straipsnyje nurodyti dokumentai, kuriuos reikia pateikti norint susigrąžinti užstatą;

c) gamintojo pareiškimas, kad šį virškvotinį cukrų ir virškvotinę izogliukozę pagamino jis pats.

Eksporto tikslams gamintojas gali pakeisti virškvotinį cukrų arba virškvotinę izogliukozę kitu tos pačios valstybės narės teritorijoje įsisteigusio gamintojo pagamintu cukrumi ar izogliukoze. Tuo atveju šį pakeitimą darantis gamintojas privalo sumokėti 1,25 ekiu už 100 kg cukraus ir 1,25 ekiu už 100 kg sauso pavidalo izogliukozės.

Kalbant apie virškvotinį cukrų, sirupų arba žaliavinio cukraus perdirbimas pagal darbų sutartį į eksportui skirtą baltąjį cukrų nelaikomas pakeitimu, kaip apibrėžta ankstesnėje pastraipoje.

3. 1 straipsnyje paminėtas įrodymas turi būti pateiktas iki vasario 1 d., einančios po 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos sausio 1 d.

Tačiau ypatingais atvejais valstybės narės kompetentinga institucija gali šį terminą pratęsti.

3 straipsnis

1. Kiekiams, kurie, kaip apibrėžta 1 straipsnio 1 dalyje, buvo realizuoti vidaus rinkoje, valstybė narė nustato privalomąjį mokėjimą, kurio suma lygi:

a) 100 kilogramų virškvotinio cukraus:

— didžiausiam importo mokesčiui už 100 kilogramų baltojo arba žaliavinio cukraus, taikomam tais prekybiniais metais, kuriais šis cukrus buvo pagamintas, ir po to dar šešis mėnesius ir

— 1,25 ekiu;

b) 100 kilogramų virškvotinės sauso pavidalo izogliukozės:

— didžiausiai Reglamento (EEB) Nr. 1785/81 16 straipsnio 6 dalyje nurodytai kintamai sudedamajai daliai už 100 kilogramų sausosios medžiagos, kuri taikoma tais prekybos metais, kai ši izogliukozė buvo pagaminta, ir po to dar šešis mėnesius ir

— 1,25 ekiu.

2. Valstybė narė iki kovo 1 d., einančios po 1 straipsnyje nurodytos sausio 1 d., gamintojams praneša, kokia yra privalomojo mokėjimo, kurį jie privalo mokėti pagal šio straipsnio 1 dalį, visa suma.

Šią visą sumą gamintojai sumoka iki tų pačių metų kovo 20 d.

3. Tačiau jeigu kompetentinga institucija, vadovaudamasi 2 straipsnio 3 dalies antrąja pastraipa, pratęsė įrodymo pateikimo terminą, šio straipsnio 2 dalyje paminėtos datos keičiamos datomis, kurias nustato kompetentinga institucija, atsižvelgdama į pratęstą laiką.

4. Už tuos virškvotinio cukraus arba virškvotinės izogliukozės kiekius, kurie prieš juos išvežant buvo negrąžinamai sunaikinti arba apgadinti dėl aplinkybių, kurias valstybės narės kompetentinga institucija pripažino esant *force majeure*, atitinkamos šio straipsnio 1 dalyje paminėtos sumos nereikalaujama.

4 straipsnis

1. Valstybė narė iki sausio 15 d., einančios po 1 straipsnyje nurodytos sausio 1 d., gamintojams praneša, kokia yra suma, kurią jie privalo mokėti pagal 2 straipsnio 2 dalies antrąją pastraipą.

2. Šią visą sumą gamintojai sumoka iki tų pačių metų vasario 1 d.

5 straipsnis

Šiuo dokumentu Reglamentas (EEB) Nr. 2645/70 yra panaikinamas.

Jis tebetaikomas tam cukraus kiekiui, kuris pagamintas virš 1980-1981 cukraus prekybos metų maksimalios kvotos.

6 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

3 straipsnio 4 dalis taikoma nuo 1979 m. liepos 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1981 m. rugsėjo 14 d.

Komisijos vardu

Poul DALSAGER

Komisijos narys